

ботили всички напреднали братя, които съзавършили вече своето развитие.

„Роденъ отъ Бога“. Всички хора иматъ желание да се родятъ отъ Бога. Какво тръбва да прави онзи, който се е родилъ вече? — Той тръбва да помага на ония, които не съзродени. Нероденитѣ, обаче, тръбва да се въоржатъ съ търпение, да не викатъ много. Достатъчно е единъ пътъ да изплаче малкото дете, за да покаже, че е гладно. Истинската майка е отзивчива. Тя се притича въ помощь на детето още при първия му зовъ.

Сега, както виждате, на всички предстои една практическа работа, отъ която да придобиете нѣщо. Всѣки тръбва да опита силата на своята мисъль, като творчески актъ въ съграждането и въ разрушаването. Старото ще рушите, новото ще съграждате. Следователно, едновременно ще бѫдете и зидарь, и рушитель. Самъ ще събаряшъ, самъ ще градишъ, безъ никаква чужда помощъ. Който не може самъ да събаря, той не може и самъ да гради. — Не може ли само да градимъ, безъ да събаряме? — Въ природата такъвъ процесъ не съществува. Ученикътъ самъ руши, самъ съгражда. Въ това отношение той прилича на видния професоръ по химия, или по физика, който самъ нареежда приборитѣ за своитѣ опити. Той завъртва, отвъртва канелки, поставя цеви, каучукови тржби, съединява ги съ колби, съреторти. Не свърши ли самъ тази работа,